

Dagbog onsdag d. 22/3

I dag lugtede der meget i bussen. Dette skyldtes at 2.z var blevet sat i stævne allerede kl. 7:00 i receptionen på hotellet, og derfor nåede ingen at skrubbe. Inden de sad i bussen og osede af... tjah... hvad de nu osede af... måtte de trave en km i regnvejr og vente på bussen i en HEL halv time. Bussen var dejlig komfortabel og indbød unægteligt til et lille powernap. Indbydelsen blev modtaget med åbne arme, og efter lidt mere venten og lidt mere regn nåede vi vor destination: Homma Primary School i byen Steveton.

Dette var dagen hvor vi skulle fremvise de famøse powerpoint-præsentationer om Danmark. Publikummet var hvad der svarer til en dansk 6. klasse. De så meget små ud synes vi. Eleverne var meget velopdragne, lyttede og virkede interesserede i hvad vi fortalte. Om de vitterlig var interesserede er svært at vurdere, men de var i hvert fald begejstrede for Legoland. Vores fremlæggelser gik næsten glidende, og vi modtog ros fra viceinspektøren: børnenes lærer og Meretes halvsøster (mener vi nok... det er meget indviklet da Merete lader til at være i familie med næsten alle canadere i BC). Klassen var en French Immersion Class, hvilket vil sige at de er blevet undervist på fransk siden kindergarden. De havde selv forberedt en samling gode spørgsmål om bl.a. kendte mennesker fra Danmark, biler og generelle forskelle mellem de to lande. Dette var efter vores mening dagens højdepunkt.

Herefter blev vi inviteret på kaffe og kage hos Lizzy, som vi har mødt flere af de andre dage. Og sørme om ikke lokalpressen, Richmond Reviews, dukkede op og interviewede og tog billeder. Det var hyggeligt og kagerne var gode.

Steveton er en gammel fiskerby, og der meget MEGET fisk over det hele. Selv en konceptrestaurant som McDonald's var pyntet med kutter-tapet, bølger i loftet og messingskilte fra havnen på væggene. Steveton var en af Canadas største fiskerbyer, og havde en kæmpe fabrik til pakning af fisk i dåser. I vandene omkring Steveton kunne man fange masser af laks og sild, og de mange jobmuligheder trak kinesere og japanere til. Fiskeindustrien gik strygende indtil man byggede en jernbane i 1912, hvis konstruktion forårsagede stenskred der blokerede floden. Dette var et stort problem for laksene der yngede længere oppe ad floden, og som følge af dette, og overfiskning, styrtdykkede bestanden i 1917. I dag er bestanden stadig i gang med at komme sig.

Stevetons fiskeindustri gik i stå under 2. verdenskrig da Canadas regering så japanerne som en potentiel trussel efter bombningen af Pearl Harbour, og derfor valgte at tvangsflytte Stevetons mange japanske indbyggere.

Alt dette fik vi fortalt da vi besøgte Stevetons havneområde og senere den nedlagte konservesfabrik: Gulf of Georgia Cannary, som i dag er et museum. Da fabrikken var på sit højeste producerede de 184 dåser i minuttet. Fabrikkens maskiner var imponerende og det var et af de bedste museer vi har været på.

Vi har efterhånden lært Canadiernes omgangsform at kende; de er ufatteligt høflige, og man kan under ingen omstændigheder gå ind i en butik uden at blive udspurgt om dagens forløb og hvordan man nu lige går og har det. Og Vancouver er blevet Augusts yndlingsby.

Skrevet af Gruppe 3: Mia, Jon, August og Nils

PS: Sofie gik IKKE i bad med Bjarke i går!

Tøj til hjemløse samlet af skolens elever.

